

то историческа книга, но съдържава за чело-
вѣка едно откровение на Божій-тъ свѣтъ и
на воля-тъ му. “Отъ Св. Духа подбуждае-
ми глаголаша Святїи Божїи челоувѣцы” (2
Пет. 1; 21). За това ся казува че всяко Пи-
саніе е Богодухновенно (2 Тим. 3; 16). Бо-
годухновенно тука ще каже, такава непосред-
ственно и съвършенно откровение отъ Св. Ду-
ха, въ умъ-тъ на священнописатели-ты, на
нѣща колкото не могли да разумѣхтъ друго
яче, — и такава дѣятелно настоятелство за
онѣя, които могли да узнахтъ чрезъ други
средства, щото да ги упаци съвършенно отъ
всякъ погрѣшкѣ, въ всяко нѣщо, кое-
то бы могло и въ най малко да повреди на-
писани-ты въ книги-ты имъ догмы и за-
повѣди . Понеже всички-ти съгрѣшихъ , то
писаніе-то е много по честно отъ всичко
друго, защото то ся относи къмъ грѣшни-
цы-ты, и открыва свойство-то и достоин-
ство-то на Христа Спасителя. — Това го-
рѣказано откровение прави свѣтли страници-
ты на Писаніе-то. Отъ това то ся нарича дру-
го яче “ Слово Христово.” Като почувству-
ва нѣкой, че е грѣшнень, и открие че има ну-
ждѣ отъ Спаситель, и намѣри въ Христа всич-
ко неизмѣнно, щото му е потрѣбно, и всичко
що ся относи за него и за спасеніе-то му,
види му ся тогава Писаніе-то бескрайно честно.

Важный-тъ въпросъ, “ що трѣбува да пра-
вѣхъ за да ся спасѣхъ ” ? зима тука тогава удо-
летворителенъ отговоръ, Оставленіе-то на